

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De mortificatione Paßionum. Ca. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

consortio electorum tuorum, & fruatur
suauissima præsentia tua.

De mortificatione Passionum.

CAP. X.

INfœlix nimis homo sum portans cor-
pus, quod corrumpitur, & aggrauat a-
nimam. Væ mihi! quis me liberabit de
corpore mortis huius? Patior bella in-
numerabilia, quibus pars inferior oppu-
gnat portionem superiorē meam, desti-
natam cognitioni, & amorī Altissimi Dei
mei. Ascendo ad terram promissionis, v-
bi est requies, & hæreditas mea; & passio-
nes indomitæ, quasi bestię fame incitate,
importantis prælijs, vexant me. Hæc est
seruitus filiorum Adæ, vt in seipsis ferant
domesticos inimicos suos, qui rebellaue-
runt contrate Rex Pacificæ, qui facis vtra-
que vnum. Tua est, fortissime Domine,
victoria tam crudelium inimicorum, a
quibus nemo liberatus est nisi per poten-
tissimam gratiam tuam. Beati pugnato-
res illi, quibus est auxilium abs te! ascen-
siones enim in suo corde disponunt, fa-
cientes quasi gradus scalæ, quæ pertingit
ad cælum, de mortificatis passionibus,

quas

quas
cut tu
super
vtero
re hor
robor
fidei,
charit
Dei, c
dit mi
armar
no pa
meæ,
tis, qu
clama
um ac
venti
gna, &
ortus
derat
erant
locab
cissim
am tu
mam
mine
victo
tui,
& rec

011

quas calcant, ascendentes super ipsas, si-
 cut tu Domine Victor mortis ascendisti
 super occasum. Ego verò vir claudus ex
 utero matris meæ, non valeo prosterne-
 re hostes meos, qui nascuntur ex me, nisi
 robores fragilissimam creaturam armis
 fidei, & insuperabilis charitatis tuæ. O
 charitas omnipotens! O armatura Filij
 Dei, cui flectitur omne genu! Certè expe-
 dit mihi, O diuina virtus, & fortitudo mea,
 armari te, vt nō timeam à timore noctur-
 no passionum excæcantis oculos mentis
 meæ, ne videat purissimam lucem verita-
 tis, quæ sincera corda confirmat. Ego
 clamabo vim patiens, & implorabo De-
 um adiutorem meum: si fortè imperet
 ventis, & mari, fiatque tranquillitas ma-
 gna, & pax optatissima filiorum eius. Si
 ortus mihi fuerit Sol de Cælo, sicut desi-
 derat anima mea, omnes bestię quæ exi-
 erant ad prædam congregabuntur, & col-
 locabuntur in cubilibus suis. Et ego, dul-
 cissime Deus, cantabo manè misericordi-
 am tuam, & celebrabo tota die inuictissi-
 mam veritatem tuam. Scio enim, Do-
 mine, quia pax hæc, quæ de passionum
 victoria procedit, est fomentum amoris
 tui, quo ardent corda quærentium te,
 & requirentium formosissimam faciem
 tuam.

tuam. Et propterea non satiantur hymnis, & canticis misericordiarum tuarum, quarum nō est numerus: & cupiunt multiplicare laudes operum mirabilium tuorum, super numerum arenæ maris. Hæc sit pars mea precor te, Deus meus & misericordia mea; vt de victoria ista, quam postulo, cantem vocibus, & ignitis affectibus in generationem, opus nouum fortissimæ dexteræ tuæ.

De reformatione imaginationis.

CAP. XI.

Multa mala patior, Clementissime Domine, ab inconstantia imaginationis meæ, quæ discurrit per innumerabilia loca, & format innumerabiles imagines, quas ego nollem. Quid faciam dissipatus, & diuisus à te, cuius imaginem formare non valeo? Iusta punitio est hec Domine, vt qui dereliquit te propter figuram mundi, patiatur mille tormenta imaginationum importunarum, neque possit figere in formosa valde humanitate tua oculos cordis, quod cōmisit adulterium. Ego verò semper sperabo: quia excelsa tua, & fluctus tui superant

me l
miti
mag
uo r
mule
vt pr
ant t
tas h
mule
à cre
stacu
form
impe
canta
uæ t
tare f
quan
tur i
dor,
crept
& de
abyss
in du
gabis
in th
bi in
ra an
posit
mife
nt